

Hodnocení bakalářské práce

Název práce:

Člověk a hra – pokus o interdisciplinární náhled

Autor: *David Zachoval*

Oponent: *Richard Macků*

V posuzované diplomové práci student prokázal vynikající schopnost teoreticky zpracovat zvolené téma, tzn. prostřednictvím interdisciplinárního pohledu na fenomén hry přiblížit jeho nesporný význam především pro společnost a procesy v ní probíhající. Tuto práci tvoří jedna – teoretická – část pro jejíž zpracování student využil dostatečné množství informačních zdrojů – jak tištěných, tak elektronických.

Autor svou práci pojal veskrze komplexně, představil náhledy z různých úhlů pohledu – přesto (možná proto) je práce velice čtivá a zajímavá. Autor např. představuje základní teze myslitelů, kteří jsou s tématem hry neoddělitelně spjati, tj. J. Huizinga a E. Fink. Jejich pohledy často doplňuje komentářem českého autora I. Jiráska. Jádrem práce představuje popis historického vývoje hry jakožto fenoménu a soužití lidí s ním – tímto autor dobře představuje i prvky hry samotné. Ve třetí kapitole je čtenář seznámen s hrou v jednotlivých vývojových etapách v lidském životě, ale také s rolí hry v životě zvířat. Bohužel, jak se autorovi dařilo výstižně formulovat stěžejní informace týkající se témat jednotlivých kapitol, Závěr práce se mu vydařil méně. Setkáváme se v něm především s autorovou osobní reflexí, chybí však reflexe odborná. Autor zde sice zmiňuje některé soudobé praktické aplikace hry, ty by však vhodněji působily jako motivace ke čtení práce, pokud by je autor uvedl v Úvodu.

Struktura práce se jeví jako přehledná, avšak autorovi nedala tolik možností vlastního kritického zhodnocení či srovnání několika autorů. Z tohoto důvodu by mohlo být přínosnější zvolit strukturu zakládající se nikoliv na představování myšlenek jednotlivých autorů, ale spíše na představení témat na něž se různí autoři dívají odlišně (popř. shodně).

Na několika místech autor uvádí jako znak hry uzavřenost a ohraničenost. Domnívám se, že každý člověk v životě zažívá takové situace, kdy hra částečně přechází do každodenní činnosti a člověk není schopen rozlišit, zda se ještě jedná o hru, nebo již ne. I Huizingovo pojetí kultury vyrůstající na základě hry lze rovněž zcela naopak chápat jako naprostou neohraničenost hry. Stejně tak prvek „opakovatelnosti“, který autor uvádí na str. 22, nepovažuji za ten pravý charakteristický znak hry. Nemohla by stejně tak známkou hry být neopakovatelnost prožitků, které hra přináší? Třetím příkladem sporných tvrzení budiž pravidla – potřebuje každá hra pravidla k tomu, aby byla hrou? Necht' jsou tyto úvahy podnětem pro diskusi při obhajobě práce.

Až na výjimky práce splňuje obecné formální požadavky, které se řídí tzv. *Metodickou pomůckou ke zpracování závěrečných prací na TF JU*. Práce je zpracována na standardní úrovni jak po stránce úpravy, tak i rozsahu. Zpracování bibliografických citací je povětšinou správné, na některých místech však není zcela jasné odkud autor čerpal informace – např. při popisu momentů struktury hry na stranách 31-32 jsou citace uváděny jen sporadicky; stejně tak např. druhý odstavce na str. 57 má povahu informace, která si žádá uvést konkrétní zdroj. Celkový dojem z práce kazí velké množství překlepů (např. str. 10 „Huizingovy“ – Huzingovým) a jiných podobných chyb způsobených nepozorností (např. „zemřel v roce 25. června 1975“ apod.). Často se také opakují podněty (např. str. 72 „výzkumy ukazují, že dítě si dítě začíná hrát“), na některých místech naopak slovo chybí a věta pak ztrácí smysl (např. str. 27 nahoře). Gramatických chyb není mnoho, většinou v podobě chybějících čárek uvnitř souvětí. Hned v Úvodu se však autor na str. 8 dopouští hrubé gramatické chyby když píše, že „některé hry se nezměnili“).

Celkově hodnotím obsahovou i formální úroveň práce jako velice dobrou a doporučuji ji k obhajobě. Studentovi přeji hodně štěstí u obhajoby jeho práce i v průběhu dalších částí SZZ.

V Českých Budějovicích 19. srpna 2009

Mgr. Richard Macků, DiS.
Katedra pedagogiky, TF JU
oponent